



Naše vesnice

SVĚRADICE



Vážení občané,

dovolte mi, abych Vás seznámil s činností obecního úřadu a prací zastupitelstva, které se sešlo 18. srpna na 19. veřejném zasedání a 20. října na 20. veřejném zasedání.

Bylo schváleno rozpočtové opatření č. 2/2005 a dále čerpání rozpočtu k 30. 9. 2005.

Dohodli jsme se s majitelkou lesního pozemku č. 117 o výměře 1451 m², paní Marií Křenovou, na jeho odkoupení. Jedná se o les u hřiště. Byl vypracován znalecký posudek a následně by měla být sepsána kupní smlouva.

Pokračují pravidelné odběry pitné vody z obecního vodovodu. Mikrobiologickým rozbořem bylo zjištěno překročení limitu u intestinálních enterokoků. Zvýšeným chlorováním vody se v posledním rozboru ukázalo, že je vše v pořádku.

Probíhají práce na revitalizaci krajinného útvaru Kostelík. Na části je proveden prořez akátů. V nejbližších dnech by mělo být usazeno pět laviček a vysázeny stromky a keře. Zpevnila se také přístupová cesta ke Kostelíku.

Zastupitelé schválili nového kronikáře obce, pana Jana Kozu.

Vyšla publikace Malá muzea, která upozorňuje na třicet tři muzeí – obecních, městských a soukromých z oblasti Domažlicka, Klatovska, Horažďovicka, Sušicka a Prachaticka. Dále publikace Putování Prácheňskem. Obě tyto publikace jsou k dispozici na OÚ.

Občané mají možnost využít bezdrátové připojení internetu v domácnostech. Hlavní osazení je umístěno na vodárenské kouli. Ohledně ceny se mohou zájemci informovat na OÚ.

Je provedena roční technická prohlídka prolézaček na hřišti a v mateřské škole.

U budovy OÚ byly instalovány nové informační skříňky.

V obecních lesích byl proveden nátěr malých stromků, proti okusu.

Na závěr zvů občany na poslední veřejné zasedání Zastupitelstva obce, které se bude konat 15. prosince 2005.

Vladimír Smitka, starosta

NAŠI JUBILANTI

V měsících říjnu, listopadu a prosinci oslaví významná jubilea několik našich spoluobčanů. Přejeme jim hodně zdraví a pohody do dalších let!

Říjen

Jírovec Karel	18. října	84 let	Brejchová Božena	23. října	77 let
---------------	-----------	--------	------------------	-----------	--------

Listopad

Kábová Zdeňka	1. listopadu	60 let	Vojtová Marie	28. listopadu	66 let
Škudrna Karel	19. listopadu	79 let	Krlišová Jitka	28. listopadu	62 let

Prosinec

Brejchová Jaroslava	4. prosince	67 let	Smíšek František	25. prosince	79 let
Červený Josef	5. prosince	75 let	Klečková Eva	25. prosince	60 let
Průchová Helena	7. prosince	75 let	Pavlovec Josef	26. prosince	78 let
Korbelová Miluše	14. prosince	78 let	Větrovcová Božena	27. prosince	84 let
Brožová Marie	14. prosince	62 let	Červená Otýlie	28. prosince	77 let
Langrová Libuše	21. prosince	70 let	Štěch Jaroslav	29. prosince	64 let

jka

JAK JSME HO PROŽILI

Dne 28. září 2005 byl den volna. V kalendáři zapsán červenou barvou jako Den české státnosti, státní svátek. Sváteční den na počest svatého Václava, českého knížete, jehož život a osud je obecně znám a jeho památka tak významná, že se na vyhlášení státního svátku dokonce nakonec dohodli i naši političtí představitelé.

Ve Svěradicích byla k počtě svatého Václava sloužena mše svatá v Kostelíku sv. Bartoloměje. Začínala v 16 hodin odpoledne a kromě pravidelných účastníků bohoslužeb se jí zúčastnilo i mnoho přátel zesnulého pana Josefa Smitky, za kterého byla mše svatá obětována. U kapličky, postavené v r. 2000 panem Josefem Smitkou a jeho kamarády na památku sv. Václava, jsme se pomodlili a zazpívali svatováclavskou hymnu. Vlastní bohoslužba probíhala již v Kostelíku. Mši sloužil P. Stanislav Bušta a z kůru se linul krásný zpěv tří sester Strolených z Kvášňovic. Bylo nám hezky. Co by asi svatý Václav řekl současnému stavu českého státu a světu vůbec? Co schází dnešnímu světu? Asi nejvíc to, o čem se zpívá ve svatováclavské písni z r. 1918: „Za své vrahy prosil v posledním svém vzdechu: Bůh ti odpusť bratře, šeptal jeho ret. Nikdy nezahyne plémě věrných Čechů, dokud bratr bude bratru odpuštět.“

maš

Události, zajímavosti, stripky.....

- Svěradická pouť, která se konala poslední týden v srpnu, proběhla za teplého a slunného počasí. Proto návštěvníky o to více zaujala plná náves pouťových atrakcí a stánků, vyhlídkové lety soukromým letadlem, jízda v kočáře s koňským spřežením, několik fotbalových utkání i nedělní mše v kostelíku sv. Bartoloměje.
- Obec Svěradice nabízí za standardní cenu, videokazetu (VHS i DVD) z loňské říjnové návštěvy skupiny Američanů - potomků rodu Kovaříků, Dudů a Smíšků.
- Američanka, česky hovořící dvaosmdesátiletá paní se svým synem z Arizony se v září ohlásila u pana starosty Vladimíra Smitky a zajímala se o předky svého tchána, který se jmenoval Karel Klečka a pocházel ze Svěradic. Byla velice šťastná, že zde ještě našla potomky „svoji“ rodiny, do které byla i v den návštěvy pozvána. Jednalo se o Klečků z čp. 63.
- Informujeme majitele občanských průkazů vydaných občanům narozeným před 1. lednem 1936, že pokud nemají v občanských průkazech dobu ukončení platnosti vyznačenu konkrétním datem, nemusí takové doklady měnit.
- Tradiční posvícenská zábava se skupinou Orchidea se vydařila, stovka platících občanů se dobře bavila i když stále někteří občané čekají za rohem v hospodě, až se přestane vybírat vstupné a jdou si zatančit „zadarmo“. Pořadatelé děkují za darované hnětynky pro dámskou volenku, sešlo se jich devadesát.
- Vítání občánků v obci Svěradice je naplánované na 5. listopadu. Obec uvítá ve 14.00 hodin ve vestibulu Kulturního domu Svěradice deset nově narozených dětí za poslední tři roky. Krátký doprovodný program připravuje ochotná ředitelka MŠ Naďa Kučerová s dětmi.
- V naší obci je možné využít bezdrátové připojení internetu v domácnostech. Jedná se o bezdrátovou technologii na frekvenci 2,4 GHz. Rychlost připojení přes den až 256 kbps, v nočních hodinách 512 kbps. Měsíční paušál 500,- Kč, bez DPH. Cena zřízení se odvíjí od použitého zařízení:
 1. varianta – bez zřizovacího poplatku, zákazník si bezdrátové zařízení odkoupí – cena bez DPH kolem 3 500,- Kč
 2. varianta – wi-fi karta (do 5 m PC od antény), anténa koax- vše je majetkem firmy, připojovací poplatek 1 000,- Kč, bez DPH
 3. varianta wi-fi klient (zařízení umístěné blízko antény, datový kabel až do PC), anténa koax - vše je majetkem firmy, připojovací poplatek 1 500,- Kč, bez DPH

jka

ŠKOLNÍ ROK 2005 /2006

Seznam dětí z obce Svěradice, kteří navštěvují ZŠ, Blatenská 540, Horažďovice v roce 2005 - 2006

Třída	čp.
1. A	
Doležal Michal	139
Doláková Jitka	44
3. A	
Dolák Zdeněk	44
Jedlička Marek	109
Marcová Kateřina	149
Soukup Martin	108
4. A	
Makovec Jaroslav	149
Valach Tomáš	60
Lacko Patrik	34
5. A	
Vasko Adam	149
6. A	
Šmrhová Tereza	48
7. A	
Bukovanová Jiřina	38
Marcová Lucie	149
8. A	
Löffelmannová Petra	126
8. B	
Opalecká Soňa	53
9. B	
Jedlička Radek	109
Valach Jan	60



Seznam dětí z obce Svěradice, kteří navštěvují ZŠ, Komenského 211, Horažďovice v roce 2005 - 2006

Třída	čp.
7. A	
Vasková Klára	149

Seznam dětí z obce Svěradice, kteří navštěvují ZŠ, Chanovice v roce 2005 - 2006

Třída	čp.
1.	
Brožová Kateřina	131
Klas Martin	62
Větrovcová Vendula	79
2.	
Klas Daniel	62
3.	
Prokopius Filip	106
4.	
Brokeš Pavel	114
Hájek Martin	18
5.	
Brož Vítězslav	131
Korbelová Kristýna	150
Pučilová Lenka	128
Větrovec Karel	79
Větrovec Michal	65
6.	
Prokopiusová Šárka	106
Tichý David	11
7.	
Brokeš Daniel	114
Krejčí Jan	155
Michlová Miroslava	26
Vlčková Denisa	127
8.	
Vlček Petr	127



Celkový náklad neinvestičních nákladů na jednoho žáka ZŠ v Horažďovicích v roce 2004	5 186,- Kč
odečtení dotace krajského úřadu	- 1 221,- Kč
náklad obce na jednoho žáka	3 965,- Kč

Za žáky navštěvující ZŠ Chanovice obec žádné náklady neplatí.

jka

AUSTRALŠÍ PĚVCI VE SVĚRADICÍCH

Přicházíte-li ze svěradické návsi kolem Šrámků směrem k hřišti, uslyšíte pravidelně ptačí štěbetání. Čím více postupujete do kopce, stává se zpěv jasnější, hlava se otočí doprava a tušíte, odkud se asi to zpívání bere a že to nemohou být naši staří známí vrabčáci. Také já jsem letos v zimě tudy šla s dětmi a vydala jsem se po hlasu těch zpěváčků. Došli jsme k zadní straně plotu Korbělů zahrady a hned na jejím levém okraji jsme zjistili, že jsme u cíle. Nebylo vidět nic, ale veselé štěbetání neustávalo, přesto, že teplota vzduchu byla hluboko pod bodem mrazu. Že se jedná o cizokrajné ptáky mi bylo jasné, ale vrtalo mi hlavou, jak mohou být v zimě tak spokojeni a vůbec co jsou zač. Řekla jsem si, že někdy požádám manžele Jardu a Janu Korbělů o svolení podívat se na tu zpívající záhadu.

Podářilo se mi to letos o prázdninách, kdy jsem spolu s vnoučaty nakukovala za hradbou a na pozvání paní Jany, abychom šli dál, jsme se přiblížili až k „místu činu.“ Děti ihned zakřičely jééé a už stály u voliéry, ve které se na houpačkách, větvích a stěnách neustále pohybovali pestře zbarvení velcí a zase úplně malí, pro mě laika, barevní ptáčci, že jsme nevěděli na kterého z nich se máme dívat dřív. Děti se nechtěly vůbec od této podívané odloučit a já jsem při odchodu požádala pana Jaroslava, jestli by souhlasil s uveřejněním článku o tomto jeho krásném koníčku v našich novinách.

V polovině října jsem se pana Jaroslava znovu zeptala :

„Jak dlouho se zabýváte tímto koníčkem?“

„S chováním andulek jsem začínal ještě jako malý kluk, ale o opravdovém rozšíření chovu jsem začal uvažovat až v r.1999. Měl jsem tenkrát 4 andulky a 1 pár korel. Musel jsem se hodně učit, z knížek, od ostatních chovatelů, ale hlavně vlastními zkušenostmi. Také jsem zpočátku neměl často žádné chovatelské úspěchy, hodně ptáčků mi pošlo.

„Jaký je současný stav vašeho chovu?“

„Po skoro šesti letech mám v současné době 14 druhů a celkem 120 ks včetně mlád'at“.

„Jaký je původ těchto krásných ptáčků a mohli byste nám některé pojmenovat?“

„Tito ptáci mají původ v Australii, kde žijí možná ještě ve větším množství než naši vrabci, tam je obchodníci odchytávají a vyvázejí do ciziny. Většina těchto mých ptáků je už z ptáků odchovaných v našich podmínkách nebo jsem je odchovával už já sám. Začneme od těch největších co tu mám, to jsou papoušci. Mám



tady papoušky nádherné, papoušky horské, papoušky zpěvavé, papoušky mnohobarevné a papoušky, kteří se jmenují rosela penantová a kakariki rudočelé. Menší a drobnější jsou korely, kterých mám také hodně. Ty toho také nejvíce nakřičí, až jsou s tím protivní. Ještě drobnější jsou potom neofemi, kanáři, holoubci diamantoví, zebříčky a andulky.“

„Ještě pořád chov rozšiřujete, kde ptáčky kupujete a jaká je jejich cena?“

Ještě stále nakupuji, ale všechno je o penězích, jak vlastní cena ptáků, tak i zařízení k jejich chovu a samozřejmě, že levné není ani krmivo. Nejdražší ptáci, které tu mám jsou papoušci, mládě se prodává tak za 800 Kč, dospělý pták tak kolem 1200 Kč. Nakupuje se na burzách nebo přímo u chovatelů. Už o sobě víme. Horší je poznat u mláděte pohlaví, samci jsou výrazněji zbarvení než samice, ale až v dospělosti, takže zase je třeba mít zkušenosti aby se nestalo, že chcete pářit dvě samice nebo dva samce.

„Jak dlouho sedí na vejcích zrovna třeba papoušci a jak se starají o mlád'ata?“

Papoušci snášejí vejce jedenkrát za rok, proto se jim musí věnovat velká pozornost. V době páření, na jaře, to už poznáme, když začnou námluvy. Samci změni svoje chování, začnou kolem samičky „tančit“, je to jako u lidí. V této době musí mít každý pár svoji voliéri. Třeba šest týdnů sedí na vejcích samice papouška nádherného a samec ji krmí. U papouška korely se samec se samicí střídají v sezení tak, že samice sedí v noci a samec ve dne. Po vylíhnutí se o mlád'ata starají ještě asi dva měsíce. Pak se mlád'ata odstaví do samostatné voliery. Papoušci dospívají ve dvou letech.

„A co každodenní péče a náklady na krmení? Máte z prodeje také nějaký příjem?“

To víte, čas, který tady strávím se nesmí počítat, jako u všeho co má člověk rád. V létě mi čistění volier a krmení trvá tak okolo jedné hodiny. V zimě krmíme dvakrát týdně. Uvnitř dřevěných volier ničím netopíme, stěny jsou zateplené. Ptáci jsou už zvyklí na naše podmínky, dokonce když v zimě vysvitne sluníčko, vyletí si na chvíli i do venkovní voliery. Sami dobře ví, co mají dělat. A krmivo? Každý rok ptáci zkonzumují kolem pěti metrů krmiva. Několik druhů prosa, slunečnice, lesnice, senegalských klásků a musí se kupovat také vitaminy, bez nich to nejde. Krmivo je drahé, ročně za něj vydáme kolem 5 tis. Kč. Snažím se ptáky také prodávat, ale příjem z jejich prodeje tak sotva pokryje náklady na krmivo.

„Kdo vám stavěl dřevěnou i venkovní voliéri, klece a ostatní příslušenství? Jak se k vašemu koníčku staví vaše manželka a děti? Nemáte problém se sousedy? Nemáte strach, že vám někdo ty krásné ptáky ukradne?“

Všechno, co tu vidíte jsem si dělal sám. Něco jsem nastudoval z knížek, něco jsem okoukal u ostatních chovatelů, něco jsou moje vlastní vylepšení. A manželka? Ta je tolerantní, pomáhá mi, ani moc nenadává, že jsem se jí s ptáčky nastěhoval i do místnosti v suterénu, kterou chtěla využít pro svoje potřeby. Děti pomáhají asi jako jiné děti, zatím mají spoustu svých zájmů, ale když je třeba, tak se dovedou také postarat. A jestli nemám strach, že nám někdo ptáky ukradne? Za prvé je na noc zavíráme do dřevěné voliery a pak máme dobrého a ostrého hlídače. Sousedy máme jen z jedné strany, i když zrovna z té, kde jsou voliery. Už si zvykli, že je budí australská příroda.“

Nakonec se ptám Kristynky Korbelové, jestli pomáhá taťkovi. Vede mě k voliere a ukazuje mi korelu, které pomáhá léčit zánět v očičku. Dává jí do něj každý den mastičku. Její zájem se dále ukazuje tím, že loudí na taťkovi a mamce, aby jí dovolili si vzít dovnitř jednoho ptáčka, kterému říká pírkó, protože ho ochočuje. To oba jednomyslně zamítají. Asi jim stačí ti ptáci venku.

Děkuji manželům Korbelovým za rozhovor i podívání na spokojené a veselé ptačí osazenstvo a všichni, kdo chcete vidět a slyšet australské pěvce, můžete navštívit Korbelovic zahradu. Nikdo vás určitě nebude vyhánět a vrčet na vás bude z voliery jen pes.

maš

DĚKOVNÝ DOPIS Z USA

Vážený starosto Smitko,

obdržela jsem překrásné video se vzpomínkami na 9. říjen 2004 a chtěla bych poděkovat Vám a lidem ze Svěradic za tento překrásný dar pro rodinu Kovaříků. Připravili jste pro nás ten nejhezčí den, co si lze představit - my nikdy na tento den a na ty, kteří nám toto umožnili, nezapomeneme.

Při této příležitosti bych také chtěla vyslovit Vám a Vaší rodině upřímnou soustrast nad ztrátou Vašeho otce. Bez něj by nic z tohoto nebylo možné. Pomohl mi znovu objevit rodinu ve Svěradicích, o které jsem nic nevěděla a jeho genialita přivedla dohromady dvacet potomků Kovaříka k nezapomenutelnému setkání. Byl to ušlechtilý muž a musel mít radost, když Vás viděl pokračovat ve svých šlépějích.

Doufám, že se ještě někdy vrátím do Svěradic a těším se, že vás všechny uvidím - nyní už své staré přátele. Často na Vás myslím a modlím se, aby jste Vy a celá vesnice žili v míru.

Ještě jednou děkuji za vše, co jste udělal a prosím, předejte mé díky a vděčnost také zastupitelům.

S pozdravem

Lois Smíšek Owen

FOTBALOVÝ PODZIM 2005

Blíží se konec fotbalového podzimu a proto se sluší tak trochu bilancovat a zamyslet se nad tím, jak si naše jednotlivá mužstva vedla.

Nejsledovanější je a největší pozornost na sebe samozřejmě v každém klubu poutá první mužstvo mužů a nejinak je tomu i u nás. Jeho výsledky a postavení v tabulce jsou vždy takovým barometrem úspěšnosti celého oddílu a proto je třeba mu věnovat nejvíce místa. Tým začal soutěž pod vedením nového trenéra Petra Doležala trochu rozpačitě a to z toho důvodu, že již tak úzký hráčský kádr opustil zkušený Michal Petrášek a dalších několik hráčů bylo ze zdravotních nebo rodinných důvodů mimo hru. Do zápasů museli naskočit mladí, nezkušení dorostenci, kteří se sice snažili, ale bylo znát, že přechod do vyšší kategorie je pro ně obrovský skok a museli si zvykat na daleko tvrdší a rychlejší fotbal. Velkým problémem byla také docházka hráčů na tréninky a trenér pak do poslední chvíle nevěděl kolik vlastně lidí mu přijde na samotný zápas a to pak opravdu není záviděníhodná pozice. Bohužel nastal i případ, že před odjezdem na utkání do Lub nebyla k dispozici ani celá jedenáctka a na poslední chvíli vše zachraňovali místní dorostenci a mužstvo nakonec mohlo, sice bez náhradníků, k zápasu odcestovat. Problémy jsou však proto, aby se řešily a to se myslím během podzimu z velké části povedlo. Tým se postupně podařilo doplnit (na hostování přišli David Pavlovský z Chanovic a Pepík Linhart z Kasejovic) a konsolidovat tak, že jeho současná hra i výsledky jej opět řadí mezi elitu okresního přeboru a to určitě ještě neřekl poslední slovo. V posledních letošních zápasech je třeba naplno bodovat a v jarní části pak ještě můžeme hodně potrátit dosavadní „lídry“ tabulky a trochu jim vše zkomplikovat.

Náš rezervní tým si vede opravdu skvěle a po slabším začátku se trvale zabydlel mezi pěticí nejlepších. Přesto, že kádr našeho „béčka“ čítá kolem dvaceti jmen, ke dvěma zápasům odjel pouze s devíti, respektive s osmi hráči, ale díky obrovské bojovnosti dokázal v prvním případě v Hartmanicích získat cenný bod a ve druhém případě v Chanovicích prohrát až v nastaveném čase! Je vidět, že toto mužstvo má obrovský herní potenciál, neprodává svou kůži lacino, a proto má své místo ve svéradické fotbalové hierarchii.

Daleko větší starosti jsou do dneška s každoročně úspěšným dorostem. Po skončení loňského ročníku opustilo kádr sedm fotbalistů a úkol zacelit tuto ztrátu se zatím bohužel nepodařilo tak úplně splnit. Mužstvo se dávalo dohromady prakticky za pochodu a při prvním mistrovském utkání se vlastně někteří hráči viděli prvně a neznali se. Herní projev se sice během přibývajících zápasů zlepšoval, ale dotáhnout nějaké utkání k vítěznému konci se zatím nepodařilo, i když jsme některé soupeře dostali pod velký tlak a přehráli jsme je. Mladíkům chybí zkušenost a hlavně vítězný duch, proto se tým nachází tam kde se nachází, na nelichotivé poslední příčce s pouhými dvěma body. Léčba určitě možná je, ale chce to čas!

Žáci se v létě posílili o velmi kvalitní minižáky a vyhlásili jednoznačný cíl – postoupit v novém hracím systému do finálové šestičlenné skupiny a na jaře se poprat o celkové vítězství. K tomu vede velmi náročná cesta, ale současné žákovské mužstvo je opravdu dost dobré a má veškeré předpoklady, aby na tuto metu vystoupalo. Poslední trochu nepovedené zápasy jsou ovlivněny neúčastní několika zraněných a nemocných opor, to však motivuje ostatní hráče, kteří tak mají možnost dokázat, že chybějící fotbalisty dokážou nahradit. Hoši bojují a jdou za svým cílem.

Naši nejmenší tj. minižáci se po odchodu těch nejlepších do vyšší kategorie dávají postupně dohromady a trenér Venca Běloch začíná vlastně opět od začátku. Je to vlastně takový kolotoč. Během 2-3 roků se mu vždy podaří vybudovat kvalitní mužstvo, ti starší pak odejdou a začíná se opět od nuly. Taková práce je pro trenéry velmi a velmi nevděčná, ale pro náš oddíl je to obrovská pomoc, protože v současné době je třeba sázet hlavně na vlastní odchovance a nám se to v posledních letech celkem daří. Proto držme těm našim „mrňousům“ palce a choďme je všichni hodně povzbuzovat, opravdu to potřebují!

vdu

VZPOMÍNKA

Psal se rok 1949. Po silnici směrem na Velký Bor šla řada děvčat. Ty dvě, které kráčely vpředu si prozpěvovaly, ostatní přizvukovaly, ale byly okřiknuty: „Prodejte písničku a kupte si notu“, jinak se s vámi v tom zpívání moc nadřeme. Velkoborský kostel byl v ten den plný. Věřící čekali na slovo Boží, ale proslechlo se také, že budou zpívat nějaké holky ze Svěradic. Jiřina Pádóc a Ema Ryndoc se moc těšily, ale zároveň měly i trochu strach. Když pak zazněly tóny varhan a kostelem se nesl hlas obou dívek v písni „Tisíckrát pozdravujeme Tebe,“ nikdo ani nedutal. A když Jiřina sólově zazpívala „Svatý Václave, kníže český slyš, volá Tě Tvůj lid, dej své zemi požehnání, dej své zemi klid,“ nezůstalo jedno oko suché. To byl zážitek ! A tak to bylo každou neděli.

Na zkoušky k varhanici paní Kafkové se chodilo pěšky. Jiřina zpívala při pohřbech i na veselkách. V roce 1953 se vdala do Bohutína u Příbrami. Na svou vesničku však nezapomněla a dnes, kdy je jí 78 let napsala tuto básničku.

mav



zleva: Ota Ryndoc,
Jiřina Pádóc, Maruš Kostřáboc



zleva: Ruža Štodloc, Maruš Kostřáboc, Maruna Bětá koc, Božka Vojá koc, Aninka Všudybyloc, Hani Kostřáboc,
Jiřina Pádóc, Ota Ryndoc, Mária Hajnejch, Mária Šimoníkoc, Aninka Petroc, Ema Boubelá koc
a Jarka Hájkoc z Bezděkova – děvčata při cestě z kostela

Vyznání

Vesničko moje milená,
tys v celém světě jediná,
jsi jako vzácný kamínek,
vyrytý do mých vzpomínek
jsi moje celá rodina.

Cesty co vedou do polí,
nad nimi skřivan hlaholí
a známé stuhy pěšinek,
se vrací do mých vzpomínek,
až srdce steskem zabolí.

Kostelík bílý za námi,
k modlitbě tiše vyzvání,
v létě tu voní akáty,
v zimě je sněhem zavátý,
jak z pohádky mé vyznání.

A co ta alej lipová?
A ten háječek vedle ní?
Co viděl, slyšel, ukrýval,
se nikdo nikdy nedozví,
jen lípy, ty to nepoví.

Náves je jako na dlani,
kolem se vršky naklání,
do chaloupek se dívají,
co z dávných dob tu skrývají,
ta stará známá stavení.

Uprostřed malá kaplička,
pod kaštany je celička,
tam modlit jsme se chodili,
o lásku, štěstí prosili,
když odzvonilo klekání.

Dávno je všechno pryč,
je tu stáří a vzpomínky,
na domov drahý jediný,
na náruč naší maminky,
vesničko moje milená,
za všechno vřelé díky!



mav

UPOZORNĚNÍ PRO VŠECHNY OBČANY, ZEJMÉNA MLÁDEŽ

Vstup na hlavní hrací plochu fotbalového hřiště je bez výjimky pro všechny přísně zakázaný! Kolem hřiště budou umístěny cedule s nápisy, které budou zakazovat vstup na hřiště, a proto Vás všechny prosíme, aby toto bylo dodržováno. Kdo si chce ve volném čase zahrát fotbal, může kdykoliv přijít na horní tréninkové hřiště. Dále bude přísně zakázán vjezd veškerých motorových vozidel do objektu areálu. Rovněž prosíme občany, aby si nezkracovali cestu přes hřiště a normálně ho obešli.

vdu

Poznámka:

Redakční rada se omlouvá vnučce pí. Šrámkové Diance, které jsme v minulém čísle omylem dali jméno Deniska.

Vydává Obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek (vdu), Jindřiška Kalabzová (jka), Jan Koza (jpk), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot),
Ing. Marie Šulcová (maš), Marie Vojtová (mav), Ing. Rudolf Nejedlík (run)

Počet výtisků: 200. Neprodejně